

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVUPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, esütörtökön és szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Éves díj 10 frt. Féléves 5 frt. Negyedéves 2 frt 50 kr. Egy hónap 1 frt.

Hirdetési díj: öt hasábos betűsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többiből megjelent hirdetéseknek különös árat állapítunk meg.

A magyarság eloláhosodásához.

Midőn e becses lapok 5-ik számában a bunyómezei magyarság eloláhosodásáról olvastam, szíven összeszorult, mert amaz ószinte jelölés a nemzetiség érdekében igen jó lépést jelentett.

Szinte egy éveztől kezdve a magyar korlátlan ur e hazában a nemzetiségekkel szemben, előjogok élvezetében, terhek viselésében, kormányzásban számmal és értelmel fensőbbé emelté, hogy ővé volt az ország.

Nem tekintve a tőtokat, oláhoát, kik számuknál s lakhelyek elszigeteltségénél fogva könnyen érthető okok következtében megtartották és meg is tarthatták nemzetiségüket.

Hát a nemzetiség és testében nincs már annyi életre, hogy a végtagoknak is elegendő mennyiségben jutathasson azok életben maradására a nemzeti életre nézve? azoknak meg kell halniok lassanként, mint a szélhűdött egyen tagjainak?

Es hogy ez így van köröskörül, nem kell Debreczentől, a kunságtól — a magyarság főszekeitől messze távoznom: itt a szomszédságunkban van országunknak egyik ritka természetű s pésekkel csekély vidéke a község, mely hajdanta csaknem egészen magyar volt, meg az erélyi fejedelmek birtokában, meg a török alatt is, és ma? csaknem egészen oláh.

Hol leginkább csak a templom és iskolában uralkodik a magyar nyelv és azok őrsei, hol 3-4 év alatt senkinek a növendékekkel a folytonos iskolázatás hiánya miatt az abécé tanításnál tovább menni, tehát magyar nyelv és magyar történelem tanulásának híre sincs, ott nem lehet csodálni ha nemzeti szellem és önérték kihalt a nemzetekből.

De letesszen a tollat. — A nemzet géniuszának tartoztam a panaszi kiáltásról, mely évek óta elviselhetetlen teherként nyomta lelkemet, s rám annyival inkább meglepőbb és levertőbb volt, mert tiszta magyar elem közt születve és nevelkedve, fogalmam sem volt a nemzeti szellem oly elárulásáról, mely ott szemem elébe tárult; és azon közönyről, mely egy nemzet, nemzetiségének szent ügyéért ilyen viszonyok között tanusított.

Mindegyre csekély hét év folyt le két ott jözeben között, s ez elegendő volt tapasztalni, hogy a hullám csendesen bár, de mossa a partot — és onta maga alá!

Azomban nem elég csak rámutatni a bajra, orvosságát is kell keresni, és ha lehet megtalálni. — Nekem már az természetemben fekszik, hogy a bajt nem takarogtom, hanem feltárom különösen azok előtt, kik hivatalnak az orvoslói. — Itt ez esetben pedig hazafiság elleni bűn lenne csupán az érkevénykedés előtti meghagyászkodás miatt hallgatni.

hogy vidéki falukon a pap, jegyző és tanító különösen azon három főszelem, kiknek kezében van letve egy a jelen, mint a jövő nemzedék szellemi és erkölcsi fejlődése jövője, mindazon helyeken tehát, hol a nemzeti nyelv, szokás, önérték veszendőben van, isten és a nemzet előtt első sorban ezek felelősek. — Mentések csak az lehet, hogy ki őket odaállította: nagyobb terhet rakott rájuk, mintsem gyenge tehetségük megbírt.

A fent nevezett helyek nagyobb részében már oáh a nyelv, a ruha, a szokás, lelkész, jegyző és tanító. — Itt többé nem lehet segíteni, ezek szélhűdött részek már gyógyíthatatlan a magyar nemzetestre nézve, ott azonban hol még a nyelv és vallás fenntartja a közösséget a nemzetettel, lehet és kell segíteni a templom és iskola által, s különösen ez utóbbit az, mely hivatal van a vesztésnek indult tagba új vért és egészséget terjeszteni. — Ehez azonban hivatalot fériak kellene, kik kellő képességgel, nemzeti önértékkel és tapintattal kezdenek a munkához, a közelebbi századok hanyagságát, mulasztását, e tekintetben évtizedek alatti szorgalmas igyekezettel helyrehozzák.

Van nekünk iskolai törvényünk, mely jogot ad a felsőbbnek kényszer útján is tanulásra, iskolába járásra szorított az iskola köteleseket, és ha egyszer megteklik az iskola gyermek és tanzerekkel, nem lesz nehez némi anyagi áldozattal kellő képességű egyéneket is találni azokba.

E tekintetben már egy időben éppen a tisztántulni superintendens kezdeményezése folytán tövös mozgalom indult meg az egyházi téren, s jelenlegi miniszterelnökünk s gr. Degeföld Imre és még mások is szép áldozatokat tettek a nemzeti ügy érdekében, de hát ez nem az egyház ügye, ez nemzeti ügy, melynek az akadályok legelőzése nem egy felekezett, hanem az egész nemzet anyagi és szellemi ereje kell, hogy igénybe vessék a felekezeti és minden kizárásával, nem különben minden hozott áldozat sárbadobott pénz, mely a kikerülhetlen sorost némileg látraltathatja, de meg nem változtatja.

Ha részletekre akarunk kiterjeszkedni ama vidékek egyházi, iskolai és községi életének rajzolásánál, sok olyat kellene említenünk, melyre igazán mondhatni: exempla sunt odiosa, tehát hallgatok vele, elég fájdalom az annak tudni, ki személyes tapasztalás és meggyőződés után tudja; csak annyit, hogy miután logikai kényszerű minden oknak az okozata, és előzménynek a következménye, a fent gyakran változó helyzetből következtetni lehet az okokat és előzményeket, valamint a jövőben kerülhetetlenül bekövetkező okozat és következményeket.

Hol leginkább csak a templom és iskolában uralkodik a magyar nyelv és azok őrsei, hol 3-4 év alatt senkinek a növendékekkel a folytonos iskolázatás hiánya miatt az abécé tanításnál tovább menni, tehát magyar nyelv és magyar történelem tanulásának híre sincs, ott nem lehet csodálni ha nemzeti szellem és önérték kihalt a nemzetekből.

De letesszen a tollat. — A nemzet géniuszának tartoztam a panaszi kiáltásról, mely évek óta elviselhetetlen teherként nyomta lelkemet, s rám annyival inkább meglepőbb és levertőbb volt, mert tiszta magyar elem közt születve és nevelkedve, fogalmam sem volt a nemzeti szellem oly elárulásáról, mely ott szemem elébe tárult; és azon közönyről, mely egy nemzet, nemzetiségének szent ügyéért ilyen viszonyok között tanusított.

Mindegyre csekély hét év folyt le két ott jözeben között, s ez elegendő volt tapasztalni, hogy a hullám csendesen bár, de mossa a partot — és onta maga alá!

Azomban nem elég csak rámutatni a bajra, orvosságát is kell keresni, és ha lehet megtalálni. — Nekem már az természetemben fekszik, hogy a bajt nem takarogtom, hanem feltárom különösen azok előtt, kik hivatalnak az orvoslói. — Itt ez esetben pedig hazafiság elleni bűn lenne csupán az érkevénykedés előtti meghagyászkodás miatt hallgatni.

be utazand át. — Tegnap délután 3 órakor ő felsége önlelkete alatt közös miniszteri tanácskozás tartottat, a melynek tárgyairol még nincs tudomásunk.

A kiegyezési munkálatokra vonatkozólag azt írja a Presse, hogy osztrák parlament körökben elterjedt hírek szerint, ha Magyarországal létre jön a megállapodás, az osztrák kormány 3-4 hét alatt a reichsrath elé terjesztendő a munkálatokat. Az illető javaslatok tárgyalására regnikoláris küldötségek fognak választani; — legalább ilyen formán beszélnek ez ügyről az osztrák képviselőház — folyósján.

Huszár Imre országgyűlési képviselő mandatumát az incompatibilitási bizottság megszüntetve nyilatkozta, az összeférhetlenségi törvény azon pontja alapján, mely a képviselő díjak lefoglalásáról intézkedik. A képviselő lemondott már áldásáról, s új választási rendelkezett el helyére.

Büvid hírek. — Csernájef javait 40,000 frt adósságot Belgrádban csakugyan átvérelték. — Miklós orosz nagyejedelem állapota meg mindég nagyon aggasztó; de úgy nagyon kevés remény van. — Wiener bécsi pénzülvő üzletében az üzletlajdános fivérének ügyesmeretlen egyen megtagadta, de szándéka megváltozott, s önmagát a helyszínen rögtön kivégezte. — Az osztrák császári házat Károly herczegné temetésén gr. Károlyi nagykövet képviseli.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. 22-én.

A lapunk tegnapi számában a jan. 22-iki gyűlésről adott tudósításunkhoz még a következőt adjuk. Hezyesi M. felszólalása után Ráth Károly beszélt, s kamat maximumunk 10% tartja elfogadandónak. Utána Farnóci Gusztáv emel szót, ki semmi jó eredmény nem vár a javaslatról, s szemre az uszora a pénzügyi kalambások orvoslása által lesz megszüntethető.

Kemény Kálmán báró azon megjegyzésében van hogy az uszora törvénynek 1868-ban történt megszüntetése az országának csak romlásra volt, s most ha vissza állítatik is, a bajon nem fog az segíteni tökéletesen. — Boros Bálint a gr. ömmelet áldozati és javaslatot s sok jól remél annak hatásától.

Ezután Perczel Béla igazságügy miniszter a kormány nézetét ösmerteti a javaslatlalt szemközt.

Horánszky a javaslat tárgyalásának mellőzését óhajtja. Rónay a javaslat mellett, Hegedűs L. ellese emel szót. — Boros Bálint pártoló nyilatkozata után a tárgyalás felbszakítottat Mocsary L. interpellációja hallgatott meg, melyre Tiszta Kálmán kijelenté hogy másnap válaszolni fog. — Ezzel az ülés véget ért.

Erny György és gyilkosai.

(A. N. H. után.) IV. Az elfogott bűnösök. Rydel Ignác krakkói születésű 47 éves r. k. nőtlen, Budapest, királyutca 50. sz. házban lakott, s egy hajadon nő szabónéval házasságon kívül egy gyermekkel is vannak, tanulmányára neve állított képzett mérnök, jelenleg foglalatossága nem volt, korá ifjúságában Orosz-Lengyelországban növekedett fel, hol atyja földhöz volt, azonban egy kitört néplázadáskor meglehetően, iskoláit Tarnoban, részint Krakkóban és Lembergben végezte, ezután besoroztatván, katona lett, hol idejét kitöltvén, elbocsátottat, de Olmützen katonai össezkészítést akarván szítani, ezért elíteltetett; midőn hosszabb börtönbüntetését kitöltötte, visszament Lengyelországba, s ott, részint

Lembergben, részint Krakkóban tartózkodott, de mindkét helyen rendőrfelügyelet alatt állott, meg legutóbb Tarnoban egy merész feltöréssel lopási büntény elkövetésével gyanusítottván, vizsgálati fogságba helyeztetett; innen azonban megszökött 1868. évben Budapestre jött, hol minden határozott foglalkozás nélkül az akkoriban különös virágzásban állott hazárdjátéktársaságokban vett részt; e foglalkozása közben különféle éjjeli vendéglők, és kávéházakban megfordult, rendszeren bottörrel és ököző vassal járt; utóbbi időben azonban, mióta a hazárdjátékos társaságok úgy a rendőrség, mint a királyi ügyészségek által erőlyesen üldözettek, a kártyakereset is jóval alábbzállott, sőt csaknem egészen megszűnt, és Rydel Ignác a legnagyobb szükséggel küzdött, s a szótrobantott társaságok tagjaival részint osztrák nagyobb városokban, s nyáron a magyarországi fűrőhelyeken elősködött. — Csaknem mindenütt igen kedvezőlen sikerrel járt kísérletük, legutóbb pedig a Krakkóban és környékén 1875. jul. közepé táján szervezni szándékolt játéktársaság összehállítását, telje-om meghü-ult. Ezzel Rydel Ignác házában a nyomor a szó legteljesebb értelmében beköszömit, s az annál elviselhetlenebb volt rá nézve, mert az év tavaszán bántotta Rydel Gotthard is Budapestre jött foglalkozás nélküli állapotában, ez is igénybe vette segítségét.

Rydel Gotthard krakkói születésű 50 éves nős, gyermektelen, foglalkozására nézve Lembergben 1863. évben jelentkezett először mint francia nyelvmester, s a krakkói rendőrségnek azon értesítése folytán, hogy nevezett a krakkói fogházban épen 5 évi súlyos börtön büntetését állott ki, rendőri felügyelet alatt tartatott; a vagyonbiztonságra nézve Ignác öccsével együtt, ki akkortájt szintén Lembergben lakott, — igen veszélyes egyéneknek ismertettek, s csaknem kizárólag hasonlóan gyanus, rovtó előéletű emberek társaságában láttattak, és mint éjjeli kóborlók is ismertettek. Mindenképen azonban előkelő műveltséggel bírtak, s Rydel Gotthard egy ottani francia nyelvtanító leányt nőtli is vette.

1867. évben Rydel Gotthard nejének elhagyásával Moldobába és Törökországba utazott. Azóta Lembergben nem látatott, kivéven egy alkalommal, midőn nejét néhány napra meglátogatta.

1875. év tavaszán végre Budapestre jött öccséhez Rydel Ignáchoz szállt, s szintén nagyon és foglalkozás nélküli állapotában hazárdjátékos társaságokban éjelezt, bottörrel és ököző vassal járt, melyet magától soha nem hagyott; öccsének sanyaru életkorú gyermekeit ösztöztött, s merész jelleműl fogva öccsére határozott befolyást gyakorolt, mely befolyásra következtetni enged azon körülményre is, hogy Rydel Ignác azon nővel, ki náink lakott, bányájának megkerésése óta rosszul bánt, titkolózó lett, s a testvéri kötelek bizalmasságát meghaladó szoros viszonyban és folytonos együttléteben élt, bányájának Pesten létét és kiterjedt ömsereséit elott lehetoleg titkolta s utóbbi időben több idegen, kinezésű után lenyelelteknek, zsidóknak látszó egyénekkel állott összeköttetésben, kikkel titkos beszélgetések folytattat még legjobb barátai jelenlétében.

Hogy Rydel Ignác és Gotthard Erny Györgyöt ismertek, sőt vele érintkezésben is voltak, kitűnik abból, hogy Rydel Ignác alkusz szerepe is vállalkozott, pénzszerzéseket is követte, ha erre alkalom nyílt, s Erny György általános ismert pénzes ember lévén, a szegényes öltözötében feltűnő alaknak lehetett mondani, ki Rydel Ignácnak, ki a kárpát-utcai korsómában Erny ellen szitkozódó kártyasársát a játeksztaltól közelebből ismert. Erny gazdagsága között is többször irigykedő beszéd tárgyát képezte, őt 7 évi itt tartózkodása alatt szintén megismerte s közelebbi életviszonyairól tudomást szerezni érdekében is állott, de fel is ismertett mind olyan kinezésű egyén, ki Erny György lakásán megfordult; Rydel Gotthard pedig felismertett olyan egyéneknek, kivel a tett elkövetését megelőző időben a váci- és zsibárus-utca sarkán Erny Györgyöt sétálva és beszélgetve látták.

Ily körülmények között tehát a két testvérnek Erny Györgygel érintkeznie kellett, s

hozza, ki utóbbi időben pénzügyeket közvetlenül is kötött, közeli néheziségekkel nemcsak hogy nem járt, de sőt arra, egy előnyos ajánlattal, a legkedvezőbb alkalom kínálkozott.

Korcinszky Vlad, Bukovina ucavai szül. 39 éves nős r. k., egy gyermek atya, képzettségére nézve ügyvéd, előző időben Gariboldi seregében mint önkényes szolgált, később Romániában ügyvéd volt, ezután földbérlet, kereskedő, utóbb egy Bukarestben megjelent francia lap szerkesztője, az időtájt pedig foglalkozás nélküli élt Lembergben.

Rydel Gottharddal mint építész vállalkozóval Romániában ismerkedett meg, ennek hidépítési vállalatiból eredő jogügyeit is képviselte a román bíróságok előtt, Bukarestben ugyanegy házban laktak. Ekkor köztük szorosabb baráti viszony, s hazajöttől távol különfölon érdekfűzőség is állott fenn, míg végre Korcinszky László Rydel Gotthardot Romániában hagyva, Lembergbe haza költözött.

1875. július hónapban jövedelmét és foglalkozás nélküli állapotában igen foglalkozás kereséssel töltötte idejét. Életviszonyai igen korlátoltak, sőt mondatni szegények voltak, minek következtében igetűlési időben a háztartással is felhagyott, neje szüleihez emel, gyermekeit nevelőintézetbe adta, ő pedig családtalan nagánosságba vonult vissza. Julius végén azonban a nélküli hogy Lembergől elutazását valakivel tudatta volna, Budapestre jött; itt a Rydel testvérekkel együtt járt-kelt míg 1875. évi augusztus 11-én este fel 10 órakor induló vonattal Bécsen keresztül Lembergbe vissza utazott.

Vadlottak a büntény elkövetését vagy abbani büntetésüket határozatott, és minden irányban tagadják, meg az esetről nyert tudomásukat is csak annyiban ismerik be, a menyében azt Budapestben megjelent lapokban olvasták, felhozott menteségek pedig kitűnő műveltségűnek fogva míg egyrészt az események keretében teljesen bele illenek, más részről a bizonyítékok összehállításán anyira megnehezítik, hogy azoknak egyes részei csakis a kiváló figyelmet igénylő végfárgalálson lesznek okozati összefüggésbe hozhatók, hogy a tárgyi igazságszolgáltatásnak megfelelő jogszereji ítélet hozatalára alapul szolgálhassanak.

Rydel Ignác önállomása szerint f. év óta foglalkozás nélküli Budapestben tartózkodott, azon részaboné jövedelméből élt, kivel együtt lakott; 1875. év tavaszán bátyja Rydel Gotthard, ki Romániában nagyobb állami építkezési vállalkozó volt, egy szerencsétlen vállalkozáson 60,000 frankot vesztvén tönkro jutott és szatén hozzá jött, egyebe nem volt mint néhány kétségbe kimentélt poros ügye a román kormány ellen. Szegényességében tehát ennek értékesítésére gondoltak, s e végül bátyja őt két ízben elküldte Lembergbe, hogy ott Korcinszky László ügyvédet, ki már ügyeit s a román törvénykezést ismeri, keresse fel, igyekezzék a romániai ügyek át-vállalására, s a Pestrejövetele rá bírn, mi sikerült is, mert Korcinszky László 1875. július végén csakugyan Pestre jött, előbb bátyjánál tartózkodott, később ezzel a megbízás felett össező-öltvén, a nagy mező-utczában külön lakott, s vele is többször érintkezett.

Végre 1875. augusztus 11-én délután 4 óra tájtban, midőn épen a király-utcai lakó házában kapuja előtt haruzól távozni akart, Korcinszky jött egy csomaggal haza alatt, s megkérte, hogy engedné meg lakásán utra átöltözöküdni; ő szíves készséggel kísérelte fel, s ez általommal átöltözés alatt szölitotta őt fel Korcinszky, hogy menjen vele Lembergbe, hol neki előnyos foglalkozást adand; ezen ajánlatot szorongott helyzetében elfogadta, s abbéli megjegyzésére, hogy utkölségre sincs pénze, Korcinszky kivetve tárközt, melyben meg lehetős mennyiségű bankjeget adott. Azon 100 frtot, melyet neki részleteként kapott kölcsön fejében tartozott, Korcinszky ekkor megfizette. Ezután azon megállapodással váltak el, hogy másnap követni fogja, mi meg is történt; Bécsben találkoztak; onnan együtt utaztak Lembergbe. Ezen utközben Korcinszky László, 55,500 frt értékű takarékpénztári jegy elárulásátával bizta meg, a nyerendő összegnek tíz % igérvé közvetítési díjjal; és ennek

A „Debreczeni Ellenőr“ szerz. ja.

Lorrequer Henri vallomásai.

Angol regény. Harmadik fejezet. (Az élet Colleenyban. Szerelmes lesek. Mis O Dowd kalandja.) (Folytatás.)

Miklós állatta, hogy most van ideje magát észrevétni, mert a nagy kórmában senki sem fog rá figyelni, fejét bedugva az ajtón, és mutatójával orrát félrenyomva, s alattomosan pislogva suttogta: „Miss Betty! hó! hó! Miss Betty! Eleinte elnyomta hangját a vendégek zaja, de midőn jobban neki melegedve, figyelmesebbek lettek jobban jöhet, s midőn Miklós elfeledkezve magáról egész hangosan kiáltta: „Miss Betty! holla hó! Miss Betty!“ és a vendégek mosolya általános kacagásban tört ki.

Negyedik fejezet.

Növénytan tanulmányok. „Mylord a hintó az ajtó előtt áll! mondá egy inas a terembe lépve, melyben mindnyáján együtt voltunk.

„No Lorequer ur, mondá ő lórsága, — előre! Igylek még egy pohárral és induljunk. Gondolja meg, hogy kitűnő beszédet várok öntől. Ó lórsága itt arra célozt, hogy a báróság egy távoli részét akaruk meglátogatni, a hol a választók ma gyűlést tartottak, és én megígértém, hogy erős beszédet tartok a gabontörvényről és a szentszövetség ellen.

„Bocsánat Mylord, mondá ő nagysága a nó, — de Lorequer ur már el van igérkezve. Az utóbbi héten megígérté, hogy társaságomban meglátogatja a növény-házat, a hol négy vagy öt schweiczi növény van, melyek iránt Collins nem tud tisztába jönni. „Lorequer ur tehát eszfa ember, mondá Katarina lady, mert a reggelimél ott monda, hogy a mézkeveréceket fogjuk megnevezi. „Es én mondá Kilkie lord — azon észrevétel tetsem, hogy mára egy agrárszervenyre igérkezett el. Bűnös vagy nem bűnös? Csak Fane lady nem szállott egy szót sem. „Bűnös a vád minden pontjában bűnös vagyok — mondám — s egyedül az itélő bírák kegyelmességébe folyamodhatom. „Akkor legyen számúve, mondá Katarina kissé negyezett hangon — menjen pávával.

„En meg azt hiszem, hogy a növény-házba kellene küldeni, mert bizonyosan nehezebben jut tisztába egy növényneve, mint a választókkal, arra fogadok ötven forintba. Valóban viszonzá Fane ki ekkor törte meg először halledatását — mamának igen hi-zelgehet az ha büntetésnek vesszük az ő társaságát. „En nem engedem, hogy velem dacoljanak és lovagomat e csipkedésekkel elszölják tőlem, jöjjön Lorequer ur — itt felállott — vegye elő Smith könyvét, és kiasszonyok jöjjenek és tanuljanak valamit ha tudnak. Nyujtsa on karját.

„Ha növény tudománya oly hiteles, mint azon autographok, miket Mac Dermosnak adott, akkor nagyot nevetek, mondá Kilkie lord — az összet alig egy felóra alatt készí-tette szóbanban, s csak is a Napoleonnéval volt egy ki dolga. Szerencsémre e nem szép felfedezést nem hallotta ő méltósága, mert fokötőjének igazgatásával volt elfoglalva, s így még egészen moosoktalanul állottam előtte. „Jó mulatságot mondá ő lórsága, este hét órakor találkoztunk, és a társaság különböző irányban indult. „Mily hőség van itt mondá Colleeny lady midőn a növényházba értünk.

„Csak hetvenöt fok Mylady, mert a Magloniáknak hőség kell. „En mintha egy növényt akarnek némi hátra maradtam s Jane ladyi suttogva kérdém. „Miként történthetett az Jane lady, hogy ön egyedül felelt el, miszerint máshova igér-keztünk. En ugy em kérem, miszerint Crap-moran apát-ágot akart ma lerajolni. Elfeledé, hogy oda kellett volna lovagolnunk.

Mielőt még felkelhetett volna, már ő méltósága egy növény felől kezdésközdött. En igazat adtam Colliensnak, a mi azt rendki-ül boldogá tette. „Mily szép virág mondá Jane lady egy Cobello splendens előtt megállva. „Tudja kegyed, hogy nevezik ezen virágos Franciaországban? — l'Amour tendre. Valóban. „Igazán, biztosíthatom önt róla. Szabad egy ágat felejlanom. Ezzel levágtam és át-nyujtam neki a nélkül, hogy a többiek észre vennek. „Ó vonakodott egy pillanattig, azután szép mértas ujjával utána nyult. E pillanatan nem mertem rá tekinteni, de győzelmi érzé-lem vett erőt szívemen. (Folyt. köv.)

Mi ez? kiáltá ő lórsága megfordulván, mi okozta ezen vig kedvet?

E pillanatban észre vette Miklóst, és ha-

1877.

